

Ταξίδι σε κάποια παλιά κερκυραϊκά καρναβάλια

written by Σβούρα | 15.02.2018

Κάθε χρόνο σαν έρχεται το τριώδιο οι αναμνήσεις πλημμυρίζουν τη σκέψη μου και παίζοντας διάφορα παιχνίδια μαζί της με ταξιδεύουν στα παλιά Κερκυραϊκά καρναβάλια, τότε που για τρεις συνεχόμενες εβδομάδες πολύχρονες μάσκες σεργιανούσαν στις γειτονιές κογιονάροντας τους περαστικούς και κάνοντας επισκέψεις στα σπίτια.

Δεν είναι και λίγα τα χρόνια που τα καρναβάλια ήταν πηγή έμπνευσης, διασκέδασης και χαράς για τους κατοίκους του νησιού μας και επάξια ανταγωνίζονταν τα φημισμένα καρναβάλια της Πάτρας.

Τότε ήταν και η εποχή που οι συντοπίτες μας ανεξαρτήτως κοινωνικών, οικονομικών και πολιτικών διαφορών συναντιόντουσαν και γλεντούσαν μαζί στις χοροεσπερίδες του Δήμου και των ομίλων του τόπου μας.

Ακριβοντυμένες μαρκησίες και αιθέριες πριγκίπισσες στροβιλίζονταν στους ρυθμούς του βαλς και της σάμπα με μασκοφορεμένους ζορό, πειρατές και απάχηδες. Δίπλα τους βασιλόπουλα και σερίφηδες λικνίζονταν με κολομπίνες, ντόμινο και τσιγγάνες, που με τέχνη έκρυβαν την πραγματική τους ταυτότητα.

Μια κάποια στολή και μια μάσκα από ζωγραφισμένο χαρτόνι ή ύφασμα, που καμιά φορά

τη θέση της έπαιρνε μια παλιά νάιλον κάλτσα, ήταν τα φτερά που ταξίδευαν τους λάτρεις τους σε τόπους μαγικούς πασπαλισμένους με χρυσόσκονη, σερπαντίνες και χαρτοπόλεμο.

Αμούστακα αγόρια με κοντοκουρεμένο κεφάλι και σπυράκια στο πρόσωπο πήγαιναν στα μπαρ μασκέ του Φοίνικα, βρίσκοντας έτσι την ευκαιρία να χορέψουν και να σμίξουν πάνω στο άγουρο κορμί τη μητέρα του φίλου τους, που έβλεπαν κρυφά στα όνειρά τους.

Κοριτσόπουλα που η αυστηρότητα των γονιών τους απαγόρευε οποιαδήποτε σχέση πήγαιναν μάσκαρες στα κρυφά ραντεβού τους.

Γυναίκες φτωχές αφοσιωμένες στο μεροκάματο που στη λάντζα άφηναν πίσω τη μίζερη ζωή τους, το μέθυσο άντρα τους και τα κουτσούβελα τους που έχοντας κάνει μια ξεθωριασμένη κουρτίνα στολή γλιστρούσαν αργά μες τη νύχτα και έπαιρναν μέρος σε διασκεδάσεις και γλέντια που η μοίρα τους είχε στερήσει.

Οι αποκριατίκες φορεσιές έκρυσαν μαγικά και αγκάλιαζαν στοργικά οποιαδήποτε ιδιαιτερότητα δίνοντας έτσι τη δυνατότητα σε μικρούς και μεγάλους να ζήσουν έστω και για λίγες μέρες τα κρυφά όνειρά τους.

Τα μπαλ ντ-ανφάν, τα μπαλ μασκέ, τα μπαλ ντε-τετ, που γίνονταν σε σπίτια και κέντρα καθώς και η πομπή του Καρνάβαλου τις τρεις τελευταίες Κυριακές της Αποκριάς έδιναν μια ξέχωρη πινελιά στο νησί μας.

Ο Φοίνικας ερήμωσε, οι μεγάλες αίθουσες χορού έκλεισαν και η πομπή του σιόρ-Καρνάβαλου δεν είναι πια σατυρικά άρματα, κεφάλια γκρουπ και αυτοσχέδιες μάσκαρες αλλά καλοντυμένες και καλλίγραμμες μαζορέτες.

Οι νέοι έφηβοι μ' ένα ποτό κι ένα τσιγάρο στο χέρι ψάχνουν να βρουν τα χαμένα τους όνειρα στη σκοτεινή γωνιά κάποιου μπαρ.

Οι ματωμένοι συντοπίτες μας με πρόσχημα το καρναβάλι, οργανώνουν πριβέ δίχως κέφι χορούς, πάνε σε πολυτελή ρεστοράν και κέντρα και ταξιδεύουν στη Βενετία για να παρακολουθήσουν εκεί τις αποκριατίκες εκδηλώσεις.

Και οι υπόλοιποι παρασυρμένοι ακόμα γρανάζια της δύσκολης και πεζής καθημερινότητας τους προσπαθούν να ξεχαστούν παρακολουθώντας κάποια τηλεοπτική σειρά και καλοστημένες ειδήσεις κλείνοντας για πάντα το σεντούκι των αναμνήσεων με τις σκονισμένες καρναβαλίτικες στολές και το απραγματοποίητο φτερωτό τους όνειρο.